

Перемога житиме вічно

Цього року виповнюється 67-ма річниця Перемоги у Великій Вітчизняній війні. У 1941-1945 роках кожен шостий українець, захищаючи Вітчизну, загинув чи зник безвісті. Ніхто не забутий! Ніщо не забуто! Це гасло пам'яті вдячних нащадків знову лунає напередодні гравневих свят. Проте сама пам'ять

Воїн приймає присягу

сьогодні потребує інших підходів. Адже Закон України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років» визначає, що шанобливе ставлення до пам'яті про Перемогу і ветеранів Великої Вітчизняної війни є священним обов'язком держави і громадян України. Однією з форм увічнення Перемоги та подвигу народу-переможця є впорядкування, збереження та спорудження пам'ятників, створення музеїв, меморіальних комплексів, присвячених Великій Вітчизняній війні. У нашому районі в цьому плані чимало зроблено, але краєзнавчого музею, де б було відображено вклад рокитнівчан у Велику Перемогу, і досі не відкрито. У роки війни район був краєм партизанської слави, кілька тисяч рокитнівчан воювали на фронтах, багатьох відзначено бойовими орденами і медалями. А от дізнатися про них молоді району ніде.

роломно, без попередження, напали на Радянський Союз. Планом «Барбаросса» — передбачалося нанести блискавичну поразку. Адже на кордоні з СРСР Німеччина та її союзники мали 5,5 млн. солдатів, 3700 танків, 5000 літаків. Ворог розраховував покінчити з нами швидким, стрімким ударом. Але сильно прорахувався. Як один, піднялися радянські люди на захист своєї Батьківщини. Радянські воїни проявили героїзм на кордоні, у Брестській фортеці, під Одесою, Києвом, Москвою, Ленінградом, Сталінградом.

Проте гітлерівська армія на початку війни добилася великих воєнних успіхів, окупувала значну частину західних областей країни, що поставило війська і економіку Радянського Союзу в надзвичайно складні умови. Раптові масові удари німецької авіації та одночасно перехід у наступ сухопутних військ на фронті від Балтійського моря до Карпат загрожували існуванню радянських армій та їх прикриттю. Сухопутні війська Німеччини при підтримці переважаючої у повітрі авіації завдали тяжких втрат військам першого стратегічного ешелону Збройних сил СРСР і просунулись на північно-західному напрямі на 400-500 км. І лише після розгрому німецької армії та їх союзників під Сталінградом наступив корінний перелом в ході війни.

Значний вклад у перемогу над оку-

орден Червоного Прапора, таким орденом відзначені командир загону ім. Дзержинського Іван Галущий та комісар Григорій Коваленко. Понад дві тисячі рокитнівчан вели бої на фронтах з окупантами. Чимало з них з боями дійшли до Берліна.

Внесок українського народу у перемогу над фашизмом неоціненний. З п'ятнадцяти фронтів, що діяли під час Великої Вітчизняної війни, більше половини були очолювані маршалами та генералами, українцями за походженням. Близько 2,5 млн. воїнів-українців нагороджені орденами і медалями. Зі 115 двічі Героїв Радянського Союзу — 32 є українцями або уродженцями України. Близько 4-х тисяч бійців — представників 43-х національностей удостоєні звання Героя Радянського Союзу за мужність і відвагу в боях на території України. Воїни-українці були визволителями народів Європи, вони штурмували Берлін, а українець Ф. М. Зінченко, Герой Радянського Союзу, командир 456-го стрілецького полку, був першим комендантом рейхстагу.

Усе сказане ще раз підтверджує визнання Великої Вітчизняної війни як дійсно народної, визвольної. Радянський народ та його воїни виступали у визвольній боротьбі проти фашизму як безкорисливі брати і вірні союзники пригноблених народів.

Минуло 67 років від дня перемоги над фашистською Німеччиною. Але ветерани війни ніколи не забудуть важких боїв з окупантами, смерть своїх друзів, спалених міст і сіл. Багатьом з них і зараз живеться важко, але вони живуть надією на

Колішні воїни-рокитнівчани, що найбільше відзначились у боях з окупантами.

Дорогі з

Герої-ветерани та нове покоління

дося у вільній

Прийміть найкращі вітання з Днем Перемоги

Війна — страшно роз'єднує родичів, найближчих, ми всі — українська родина, що раз за разом бореться до перемоги

Ми завжди долаємо, наша сила — в єдиності

Ми ніколи не здалися, не несла нам війна поразки

Але сьогодні ми будемо жити в мирній країні

З Днем Перемоги

Завжди

віків і партизанів, які, не шкодуючи свого життя, кували одну для всіх народів планети Велику Перемогу, стає дедалі менше. Проте вони, як і в буремні роки воєнного лихоліття, демонструючи незламну волю, долаючи літню неміч, знову і знову виходять на святковий парад. Виходять, щоб віддати данину пам'яті загиблим побратимам, передати героїчну естафету воїнів-визволителів нинішньому та майбутньому поколінням. Поряд з ними сотні молодих і літніх людей. Це ще раз засвідчує: чим далі від Дня Перемоги, тим важливішим стає це свято для багатьох людей нашого краю.

Чому наш народ шанує і не забуває воїнів-визволителів? Відповідь проста — вони врятували людство від фашистської чуми. Адже генеральним планом Гітлера передбачалось знищення і поневолення народів Східної Європи. Ще у травні 1940 року уряд Німеччини прийняв директиву про розробку такого плану, який мав на меті ліквідувати Радянський Союз. Територію Естонії, Латвії, Литви, Білорусії, України, європейської частини Росії передбачалося заселити німцями і після колонізації включити до складу фашистської Німеччини.

Та злочинні плани гітлерівської Німеччини не збулися. 22 червня 1941 року на світанку німецькі війська ві-

пантами внесли партизани і підпільники. Активною була партизанська боротьба в Україні, Білорусії, Росії. Створювалися партизанські формування — загони, полки, бригади та дивізії. Головні удари партизани наносили по комунікаціях противника, допомагали наступу радянських військ. Відважна і самовіддана діяльність партизанів і підпільників отримала всенародне визнання. Близько 200 тисяч учасників бойових дій нагороджені орденами та медалями, в тому числі понад 127 тисяч — медаллю «Партизан Великої вітчизняної війни» першого та другого ступенів, 233 відважним присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Рокитнівчани гордяться тим, що в районі в роки війни діяли підпільний райком партії і райком комсомолу, партизанські загони ім. Держинського та ім. Котовського, видавалась партизанська газета «Більшовицька правда». На території району активно діяли партизанські з'єднання і загони С. А. Ковпака, О. М. Сабурова, В. А. Бегми, Д. Т. Уденова та В. М. Яремчука. Народні месники одержували з Москви велику кількість зброї та вибухівки.

Чимало рокитнівчан відзначено високими урядовими нагородами. Найвищі нагороди отримали командири диверсійних груп Володимир Самосюк — орден Леніна, Кирило Кузьмич —

краще майбутнє. У цей святковий день вітає всіх учасників бойових дій, інвалідів війни, трудівників тилу, які кували перемогу над ворогом на заводах і фабриках, на полях і фермах, бажаю усім доброго здоров'я, щастя і радості в житті, миру на землі.

Андрій ГРЕЧКО,

учасник бойових дій, полковник у відставці, почесний ветеран України.

Мінометник веде бій з окупантами.